

Medicínské právo u nás není zatím chápáno jako samostatné právní odvětví, nýbrž jako mezioborový kompilát právních předpisů, kterými se upravují právní vztahy související s právem na zdravotní péči, jejím výkonem a odpovědností za její poskytování.¹ Problematika související s institutem informovaného souhlasu se v České republice zejména v období posledních pěti let stává velmi populární a diskutovanou jak v oblasti právnické a lékařské akademické obce, tak mezi širokou veřejností. Je otázkou, zda je tento zájem důsledkem, či příčinou zvýšené aktivity ve vývoji této oblasti. Faktem nicméně zůstává, že oblast informovaného souhlasu a s tím spojeného práva pacienta být poučen o plánovaném zákroku se stává nejrychleji rostoucí součástí českého medicínského práva.²